

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagene om ændring af §§ 11, 13, 14, 26 om dagtilbud til børn og § 26 om tilskud til forældre, der vælger privat pasning, er alene af teknisk og redaktionel karakter med henblik på at tydeliggøre reglerne.

Klage over afgørelser om personlig og praktisk hjælp m.v.

Siden lov om social service (serviceloven) blev vedtaget i maj måned 1997 har der været debat om klagemulighederne for afgørelser om personlig og praktisk hjælp m.v. efter servicelovens §§ 71 og 72.

Efter serviceloven kan personer under 67 år klage over kommunens afgørelser om tilbud efter §§ 71 og 72 til det sociale nævn, hvorimod personer over 67 år kan klage til klagerådet, men ikke til anden administrativ myndighed.

Det er fra flere sider blevet fremført, at denne forskel i klageadgang ikke er rimelig. Det er desuden blevet fremført ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, at alle borgere bør have mulighed for at klage over afgørelsen om personlig og praktisk hjælp m.v. til en uafhængig klageinstans, som har mulighed for at omgøre kommunens afgørelse, hvilket klagerådet ikke har. Det er endelig blevet fremført, at reglerne om klage til klagerådet bryder med princippet om det enstrengede ankesystem i den sociale lovgivning, hvor kommunens afgørelser kan indbringes for det sociale nævn med mulighed for at indbringe nævnets afgørelse for Den Sociale Ankestyrelse.

Regeringen ønsker, at personer, der modtager tilbud efter §§ 71 og 72, skal have de samme klagemuligheder. Regeringen foreslår derfor, at alle uanset alder, der har modtaget en afgørelse om tilbud efter §§ 71 eller 72, skal kunne klage over denne afgørelse til det sociale nævn, som kan foretage en retlig vurdering af kommunens afgørelse.

Det sociale nævn kan behandle klager over den måde en sag er behandlet på og over konkrete afgørelses indhold, herunder over omfanget og indholdet af den tildelte hjælp.

Det sociale nævn kan ikke tage stilling til de kom-

munalpolitiske beslutninger om serviceniveau m.v., jf. § 62, stk. 2 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Nævnet kan heller ikke tage stilling til kommunens tilrettelæggelse af opgaverne, herunder til hvordan opgaverne udføres. Det sociale nævn kan kun, når der foreligger særlige omstændigheder, efterprøve det skøn, der indgår i kommunens afgørelser, jf. § 69 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Se Socialministeriets vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område, kapitel 12.

Lovforslaget skal også ses i sammenhæng med de nye regler om kvalitetsstandarder m.v. i serviceloven. Efter lov nr. 1110 af 29. december 1997 om kvalitetsstandarder m.v. vil kommunalbestyrelsen mindst én gang årligt skulle fastlægge indhold og omfang af den personlige og praktiske hjælp i form af en kvalitetsstandard.

Formålet med kvalitetsstandarden er blandt andet at sikre ensartede afgørelser - inden for samme kommune - om hjælp efter §§ 71 og 72 til brugere med samme behov. Det fremgår af lovbemærkningerne til servicelovens § 110, stk. 2, at kvalitetsstandarden skal anvendes af ledelsen som et redskab til at sikre overensstemmelse mellem de politisk fastlagte mål og den faktiske myndighedsudøvelse og opgaveudførelse. Der vil således med kvalitetsstandarden mange steder blive sat mere fokus på, at den afgørelse, der i medfør af servicelovens § 110, stk. 1, er meddelt ansøgeren i skriftlig form, er truffet på baggrund af de beslutninger, som kommunalbestyrelsen skal træffe om kommunens serviceniveau efter §§ 71 og 72, jf. § 110, stk. 2, i serviceloven.

Det sociale nævn vil bl.a. kunne opnå information om den enkelte kommunes serviceniveau efter servicelovens bestemmelse om kvalitetsstandarder.

Det er særskilt anført i lovbemærkningerne til § 110, stk. 2, at kvalitetsstandarden skal drøftes med kommunens ældeerråd. Herved inddrages brugerne via ældeerrådet i de kommunalpolitiske beslutninger om serviceniveau m.v. og i kommunens tilrettelæggelse og udførelse af opgaverne. Brugere får således her